

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 17. júla 2013 v trestnej veci odsúdeného **D. B. pre trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon), o sťažnosti odsúdeného D. B. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 15. mája 2013, sp. zn. PK-1T 49/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. B. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením zo dňa 15. mája 2013, sp. zn. PK-1T 49/2010, rozhodol tak, že :

- I. Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 414 ods. 1 Tr. por. sa odsúdenému D. B. započítava do trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 8. novembra 2010, sp. zn. PK-1T 49/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. apríla 2013, sp. zn. 5 To 5/2013, väzba, ktorá trvala od 25. mája 2006 do 30. novembra 2007 a od 20. februára 2013 do 11. apríla 2013, ako aj výkon trestu odňatia slobody od 21. mája 2012 do 20. februára 2013.
- II. Podľa § 45 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 45 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 414 Tr. por. per analogiam a § 494 ods. 4 Tr. por. s poukazom na § 494 ods. 1, ods. 3 Tr. por.

sa odsúdenému D. B. započítava do trestu odňatia slobody väzba, ktorá trvala od 14. marca 2012 do 21. mája 2012.

- III. Podľa § 555 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v spojení s § 558 ods. 1 Tr. por. je odsúdený D. B. povinný nahradiť trovy spojené s výkonom väzby, ktorá trvala od 25. mája 2006 do 30. novembra 2007 a od 20. februára 2013 do 11. apríla 2013. Na základe tohto uznesenia vydá riaditeľ ústavu na výkon väzby rozhodnutie o výške trov väzby.
- IV. Podľa § 559 Tr. por. v spojení s § 555 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a podľa § 1 písm. c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 93/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov trestného konania a výška a spôsob úhrady zvýšených trov trestného konania, je odsúdený D. B. povinný nahradiť paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znáša štát v sume 120 eur, a to do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia prostredníctvom poštovej poukážky.

Proti výroku pod bodom I. tohto uznesenia podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu bližšie odôvodnil. V sťažnosti namietal, že do výkonu trestu mu nebola započítaná celá väzba, ktorú vykonal. Poukazoval na to, že v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1Tš 8/2005, bola jeho osobná sloboda obmedzená dňa 23. januára 2003, kedy bol zadržaný na území Českej republiky. Následne bol uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 7. mája 2004 podľa § 68 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 67 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 vzatý do väzby.

Možnosť započítania väzby a trestu pre rovnaký skutok vyplýva zo zásady, že nikto nemá byť potrestaný dvakrát pre jedno a to isté konanie (čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd). Vzhľadom k tomu, že trestné konania vedené pod sp. zn. PK-1Tš 8/2005 a sp. zn. PK-1Tš 19/2005, v ktorých boli pôvodne podané samostatné obžaloby, boli spojené do jedného konania, odsúdený mal za to, že z hľadiska trvania väzby ide o konanie jediné.

Do trestu odňatia slobody bolo preto potrebné započítať i väzbu, ktorú odsúdený vykonával v pôvodne oddelenom trestnom konaní, pokiaľ neskoršie došlo k spojeniu veci do spoločného konania. Ani skutočnosť, že vec, v ktorej bol obvinený vo väzbe, bola neskôr vylúčená na samostatné prejednanie a rozhodnutie, na tomto závere nič nemení.

Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby podľa § 190 ods. 1 Tr. por. orgán, proti ktorému táto sťažnosť smeruje, jej sám vyhovel a predmetné uznesenie v napádanej časti zmenil, alternatívne, aby nadriadený orgán napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v napadnutom rozsahu zrušil a rozhodol sám v intenciách písomných dôvodov sťažnosti, resp. podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uložil orgánu, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného D. B. nie je dôvodná.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že D. B. bol na základe rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 8. novembra 2010, sp. zn. PK-1T 49/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. apríla 2013, sp. zn. 5 To 5/2013, uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Uvedeným rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Uloženiu tohto trestu predchádzalo nasledovné :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal na odsúdeného D. B. obžalobu zo dňa 28. októbra 2004, sp. zn. VII Gv 205/04, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Na základe tejto obžaloby viedol Špeciálny súd v Pezinku konanie pod sp. zn. PK-1Tš 8/2005.

V tejto veci bola odsúdenému D. B. obmedzená osobná sloboda dňa 23. januára 2003, kedy bol zadržaný na území Českej republiky. Následne Okresný súd Košice I uznesením zo 7. mája 2004, sp. zn. 8Ntv 56/02, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. mája 2004, sp. zn. 4Tpo 68/04, rozhodol o vzatí odsúdeného do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Súčasne Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 8. júna 2004, sp. zn. 8Ntv 56/02, rozhodol tak, že podľa § 71 ods. 8 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 v trestnej veci D. B. počas väzby vykonávanej v prípravnom konaní nezapočítal dobu od 23. januára 2003 do 7. mája 2004.

Ďalej prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave podal na D. B. obžalobu zo dňa 12. augusta 2005, sp. zn. 2 Kv 121/04, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2006, sp. zn. 1 Ndtš 3/2006, o vecnej príslušnosti Špeciálneho súdu v Pezinku, bola táto vec vedená na predmetnom súde pod sp. zn. 1Tš 19/2005.

Následne podľa § 23 ods. 3 Tr. por. Špeciálny súd v Pezinku rozhodol uznesením z 25. mája 2006, sp. zn. PK-1Tš 8/2005, o spojení trestných vecí vedených pod sp. zn. PK-1Tš 8/2005 a sp. zn. PK-1Tš 19/2005, na spoločné prejednanie a rozhodnutie s tým, že vec sa bude viesť pod sp. zn. PK-1Tš 8/2005.

Odsúdený D. B. bol v priebehu trestného konania vo väzbe až do 30. novembra 2007, kedy bol na základe príkazu predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1Tš 8/2005, prepustený z väzby na slobodu.

Uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku z 8. novembra 2010 bolo konanie o obžalobe podanej na D. B. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 vylúčené na samostatné konanie vedené pod sp. zn. PK-1T 49/2010, pričom toho istého dňa bol v tejto veci vynesovaný rozsudok, ktorým bol D. B. uznaný vinným z trestného činu sprenevery.

Po vylúčení predmetnej veci bola táto prejednávaná v samostatnom konaní až do jej právoplatného skončenia na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. apríla 2013, sp. zn. 5 To 5/2013.

Podľa § 45 ods. 1 Tr. zák. ak sa viedlo proti páchatel'ovi trestné stíhanie vo väzbe a dôjde v tomto konaní k jeho odsúdeniu, započíta sa mu doba strávená vo väzbe do uloženého trestu, prípadne do úhrnného trestu alebo súhrnného trestu, ak je vzhľadom

na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako sa postupuje, ak súd upustí od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu.

V zmysle platnej judikatúry započítanie doby strávenej vo väzbe do uloženého trestu podľa § 45 ods. 1 Tr. zák. prichádza do úvahy len vtedy, keď bol páchatel' vo väzbe v tom konaní, v ktorom došlo k jeho odsúdeniu a uloženiu samostatného, úhrnného alebo súhrnného trestu.

Najvyšší súd dospel k záveru, že predseda Špecializovaného trestného súdu v Pezinku postupoval správne, keď odsúdenému D. B. započítal do trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku dňa 8. novembra 2010, sp. zn. PK-1T 49/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2013, sp. zn. 5 To 5/2013, väzbu, ktorá trvala od 25. mája 2006 do 30. novembra 2007.

Keďže D. B. bol uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na základe rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku dňa 8. novembra 2010, sp. zn. PK-1T 49/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2013, sp. zn. 5 To 5/2013, bolo potrebné do uloženého trestu započítať len väzbu, ktorú odsúdený B. vykonával v tejto trestnej veci.

V posudzovanom prípade dobu trvania väzby namietanú odsúdeným (do 25. mája 2006) tento vykonával v inom trestnom konaní (pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 vedenom na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. 1Tš 8/2005), než v ktorom bol odsúdený a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý v súčasnej dobe vykonáva. Preto predseda Špecializovaného trestného súdu v Pezinku rozhodol v súlade so zákonom, keď túto väzbu odsúdenému do výkonu trestu odňatia slobody nezapočítal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 17. júla 2013

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová